

Stilling jeg tager til Lovbestemmelser. (*Ulrich*: Jeg sagde: medbestemmende). Ja, det ærede Medlem mente, at hans Ros havde haft Indflydelse paa min Stilling, men deri tager det ærede Medlem fejl. (*Ulrich*: Jeg er ikke indbildsk). Nej, men jeg bliver heller ikke indbildsk, fordi det ærede Medlem roser mig.

Jeg skal saa sige til det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), at der er intet at beklage sig over i Anledning af, at man fastsætter Bestemmelser om Kl. 6 Morgen og Kl. 8 Aften som yderste Grænser for Arbejdstiden for Børns Vedkommende og Kl. 5 Morgen og Kl. 8 Aften for unge Mennesker under 16 Aar, som ikke gaar i Skole, og at der tillige er den Grænse for skolepligtige Børns Arbejdstid, at naar de har været i Skole, maa de ikke arbejde udover 5 Timer indenfor Tidsrummet Kl. 6 Morgen til Kl. 8 Aften, samt at unge Mennesker under 18 Aar skal have en Arbejdstid paa 8 eller 8½ Time mellem Kl. 5 Morgen og Kl. 8 Aften. Disse Bestemmelser betyder ikke nogen som helst urimelig Indskrænkning i Husbondens Adgang til at drage Nytte af saadanne Medhjælpere, og naar man har forsøgt at lave et Slagord ud af disse Klokkeslætsbestemmelser, er det rigtigt bestemt at gendrive det. Det er ubegrundet, og det er Udtryk for en inhuman Opfattelse af Forholdet mellem Arbejdsgiver og Medhjælper.

Ordføreren (*Gerhard Nielsen*): Efter den højtærede Justitsministers Udtalelser kan jeg indskrænke mig til at sige, at den højtærede Minister har Ret i, at § 7 faar en uheldig Affattelse, og det glæder mig derfor, at den højtærede Minister vil medvirke til, at der inden tredje Behandling kan forhandles i Udvalget og med Ministeren om en Affattelse, som muligt kan samle hele Udvalget. Jeg vil gerne medvirke dertil, og jeg haaber, det skal lykkes at faa en saadan Affattelse.

N. C. Jensen: Naar der er Tale om, at Arbejdsdagen for Børn eller unge Mennesker under 16 Aar skal være 8½ eller 8 Timer imellem Kl. 5 Morgen og Kl. 8 Aften, kan dette jo kun gennemføres ved, at man siger: Paa det og det bestemte Klokkeslæt begynde vi, og paa det og det Klokkeslæt holder vi op; men jeg er ikke i Stand til at se, hvorledes et Barn eller et ungt Menneske vil kunne hævde dette overfor Arbejdsgiveren. Jeg indrømmer, at det er en overordentlig lang Arbejdsdag

fra Kl. 5 Morgen til Kl. 8 Aften; derfor siger man ogsaa, at indenfor den Tid maa der kun arbejdes 8 eller 8½ Time, men her forekommer det mig, Vanskeligheden kommer, for jeg gad, som sagt, nok se, hvorledes et Barn eller et ungt Menneske vil klare sig overfor en Husbond, der forlangte mere end disse 8 Timer. Man maa huske paa, at der mellem Kl. 5 Morgen og 8 Aften er overordentlig mange Ting at udføre, navnlig for en Hyrdræng og maaske ogsaa for en Pige, der skal passe Smaabørn; saa det kan maaske gaa saaledes, at en Husbond, en mindre Husmand eller en Bolsmand, der har en Tjenestdræng eller Tjenestepige, siger: I maa passe Kreaturerne paa et helt andet Klokkeslæt, selv om det gaar ud over den fastsatte Tid. Derfor tror jeg, det bedste er at lægge Normalarbejdsdagen i By og paa Land til Grund, og Ministeren kan saa nok saa meget sige, at det er inhumant, det tror jeg ikke, den højtærede Justitsminister vil kunne faa nogen til at gaa ind paa.

Justitsministeren (*Zahle*): Hvis det overhovedet skal hjælpe noget at lovgive paa dette Omraade, maa vi have bestemte Regler. Det kan virkelig ikke hjælpe noget, at en lille Vogterdræng eller en lille Pige, der skal passe Børn, kommer og siger til sin Husbond eller Madmoder: Nu har du anvendt mig i Dag ud over den normale Arbejdstid her paa Egnen. Hvorledes skal det stakkels Barn kunne bevise noget i den Retning? Det maa dog være lettere for vedkommende at klare sig med en Lovbestemmelse, som foreskriver et bestemt Antal Timer, i hvilke man kan kræve Arbejde af vedkommende. Hvis det ærede Medlem derfor virkelig har Følelse for den lille Pige, der tidlig er revet bort fra sit Hjem for at sendes ud til fremmede og passe fremmedes Børn, eller for den lille Dræng, der har maattet gaa bort fra Fader og Moder for at tjene andre og vogte deres Kreaturer, saa maa det ærede Medlem gaa med til at foreskrive bestemte Timer og en bestemt fastslaaet Arbejdstid, hvori man maa anvende saadanne Børn, Kom ikke og stryg alle Klokkeslæt i disse Bestemmelser, for saa bliver der ikke noget fornuftigt ud af det, og der bliver ikke noget, hvortil Barnet kan holde sig.

N. C. Jensen: Jeg savner bestandig en Bemærkning fra Ministeren om, hvorledes dette Barn eller unge Menneske skal bevise, at Arbejdet begynde paa den Tid,